

چکیده

بیمارستان به عنوان مهمترین مرکز ارائه‌دهنده خدمات بهداشتی درمانی، از گذشته همواره مورد توجه و عنایت خاصی قرار داشته است. بدنبال رشد سریع و روزافزون علوم و تکنولوژی به ویژه در علوم پزشکی و پیراپزشکی نیاز مبرم به ارتقاء سطح کیفیت خدمات بهداشتی درمانی بیش از هر زمان دیگر احساس می‌شود. بدین منظور برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری در مراکز بهداشتی درمانی از جمله بیمارستانها امری است که نیاز به فعالیتهای وسیع و گسترده‌ای دارد در این راستا یکی از واحدهای مهم بیمارستانی که باید به سازماندهی و مدیریت آن توجه شود واحد پذیرش است. این واحد از جایگاه ویژه‌ای در بیمارستانها برخوردار بوده و از نقطه نظر ارزشیابی بیمارستان مهمترین بخش آن را تشکیل می‌دهد. در این پژوهش وضعیت واحد پذیرش در بیمارستانهای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شیراز با روش توصیفی مورد بررسی قرار گرفت، جامعه پژوهش شامل ۹ واحد پذیرش بستری و ۶ واحد پذیرش سرپایی (درمانگاه، اورژانس) بوده است.

داده‌های پژوهش از طریق مصاحبه با مسئولین واحدهای پذیرش با استفاده از پرسشنامه و چک لیست که در ارتباط با اهداف پژوهش و توسط پژوهشگر تدوین گردید جمع‌آوری شد.

نتایج کلی این پژوهش نشان می‌دهد که واحدهای تحت مطالعه به ویژه واحد پذیرش سرپایی اورژانس با کمبود نیروی تحصیل کرده مواجه بوده که باید در امر استخدام و به کارگیری فارغ‌التحصیلان این رشته توجه لازم مبذول گردد، همچنین اکثر مسئولین واحدهای پذیرش بستری از تخصص لازم برخوردار نبوده‌اند.

واحدهای پذیرش سرپایی با کمبود فضای فیزیکی مواجه بوده‌اند. همچنین این پژوهش نشان می‌دهد که واحدهای پذیرش بستری مورد مطالعه از تجهیزات و امکانات مناسب برخوردار نبوده و واحدهای پذیرش سرپایی اورژانس فاقد برخی از تجهیزات لازم بوده‌اند. اکثر واحدهای پذیرش سرپایی درمانگاه و همه واحدهای پذیرش سرپایی اورژانس تحت نظارت واحد پرستاری بوده‌اند، همچنین بخش مدارک پزشکی نظارتی بر اکثر واحدهای پذیرش بستری نداشته‌اند اکثر واحدهای پذیرش بستری برخی از وظائف کلی این واحد را که جزء عملکردهای اصلی واحد مربوطه بوده است، انجام نمی‌دادند. در ضمن واحد پذیرش صرفاً در روند بستری شدن بیماران نقش داشته و هیچگونه وظیفه‌ای در روند ترخیص و انتقال بیماران بر عهده نداشته است.

براساس یافته‌های فوق پیشنهاداتی جهت کاربرد یافته‌ها و وضعیت بهتر واحدهای پذیرش به همراه پیشنهاداتی جهت انجام پژوهشهای بعدی ارائه شده است.